

TAPTUK EMRE KISSALARI

-4-

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

Prof. Dr. İrfan AY

Ocak 2025

YUNUS'UN YENİ SAKA'LIK GÖREVİ KISSASI

Taptuk Emre, Yunsu'un çektiđi «**BEN BİLMEM**»
zikrine son vermesini ister. Yunus da yeni bir görev
ister. Taptuk Emre , Yunus'a «**GEL HELE GEL YA
NİMA**» der. Bunları da anlatıvereyi sana amma,
SİR dır. Unutma !!!

«Ehil olmayana söylenmez, Ehil olmayana AŞIK
SIRRI nı söylersen, Döner gelir o sır, seni rehin alır
. » Velew ki olmadık yerde dilini tutamayıp ifşa e
der. Kaldır hele başını, iki kaşının arasını görelim,
Taptuk , Euzübismillah çekerek «İnna fetehna leke
Fet han mübina [Şüphesiz biz sana apaçık bir fetih
verdik] ayetini okudu». Yunus'un kulağına .

Bişeyler söyledi. Yunus'a sordu «Ne dedim?» dedi. Yunus 'da «ALLAH, ALLAH, ALLAH» dedi, Tap tuk «Tamamdır Evlat madem geri geldin, Seni DER VİŞ defterimize yazdık» dedi.

Yunus, dizlerini Taptuk Emre'den ayırdı, Ve Taptuk
«Allah Yolda DEVAM nasip etsin, Himmetimiz ya
nındadır» dedi. Taptuk , Yunus'a dedi ki «Sakın bun

2. BÖLÜM

«ları HURAFE belleme, Gönlünü derviş eden Haki ki derviş'in kuvve-i kudsiyes-i (Manevi gücü, kudreti) vardır. Eşyaya tesir eder. Amma, bu bir SIR 'dır. Bu SIR verilmez. Alınır. Talib olan, usulünce yol yürürse, ona vasıl olur, (ulaşır). Usülünce yürümeyen, kavuşamaz.

Usulünce yol bulamayan da derki «BUNLAR HU
RAFE dir» der. Biz yoldamıyız ? Hurafedemiyiz?
Bilmeyiz, «Biz inandığımız gibi yaşamak isteriz.»
Olan biten budur. Başka da bir GERÇEK yok.

Biz **HAK** yolundayız,onlar **BATIL** da, Bunu da de
meyiz,Yolun sonuna varıp ta baktığımızda, bakan
mı varki? kim **HAK**, kim **BATIL** ? Biz inandığımız
güzel olan bu deyip yaşarız. nedir o vakit güzel
olan?

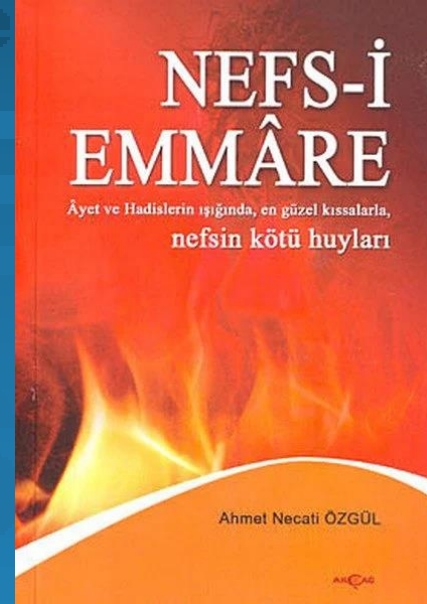

TEVHİD = BİRLİK , Öyle lafta sözde, dilde değil,
GÖNÜLDE, Bu bir hissetme meselesi, Kitap sayfa
larında HİS' ler yazmaz. HARF ler yazar. GÖNÜL
HER DİLDEN KONUŞUR, GÖNÜL KİTABINA
HARF LAZIM DEĞİL.» Halktan da gören der ki?

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör.

«**BUNLAR SOFU**» dur. Dağda bayırda zikir çekerler. Yahut **MECZUB**’ dur. Falan dır, Filandır. Oysa, **ZİKİR** dervişin içini arındırır. Bunun bir usulü erkanı vardır. **HALK** bunu nerden bilir? O yolun yolcusuna açılır. Çığırtaç tutup, **SİR** ilan ediverecek değiliz ya! Ahaliye !

Biz ihtiyarız, Yolumuz eğri mi doğru mu bilmeyiz,
Amma, kişi kendisi gelir sorar ise, yolu tarif ediveririz. Amma kişi gelmez ise, bizden bir davet yok. Herkes vara, kendi yolunu yürüye, Sen bundan sonra dilinden KELİME-İ TEVHİD'i düşürme Yunus

!!

Senin bundan sonra zikrin «**LAİLAHEİLLALAH**» olsun.Hatırından çıkarma ki, «zikrinden başka, dili terbiye edecek yoktur.»Ahali içine çıktığında, «için den zikret», kişi kendi başına ise, «**Zahiren zikir,**

Açık, açık. Ahali içinde, dilden değil, **GÖNÜL**
DEN . Bunlar dahi **USUL** ‘dür.**PİR**’lerin Erkanı
(söz sahibi büyükler güttükleri yoldur) dır. Sakın
hatırından çıkarmıyasın. «**USULSÜZ USUL OL**
MAZ.»

Yola çıkmayan VARAMAZ. Yürümek ayakkabımı
zı eskitmek değildir. Emelimiz **VARMAK**'tır. **YOL**
BİR'dir. **BİR**'e varır. **VARLIK** ta **BİR**'dir. Bakma
hayvandır, bitki'dir, suda'dır, karada'dır, havada'
dır. Gökler'dedir. **GÖZE** gelir, **GÖZE** gelmez.

Cümlesi BİR ‘dir. Tut ki elinde bir ayna var. Tut Güneşe, o aynadan bir sürü Güneşler görünür, Şimdi o yansımaların herbiri, bir **GÜNEŞ** mi dir? Değildir. **PEKİ**, onlar Güneşten değildir?

Asılları, nesilleri GÜNEŞ değildir ? Öyledir. Güneştir. Güneş olmazsa, Aynada akis'leri olur mu? O vakit yol Güneşe varır. Şimdi tutup da herşeyi sana anlatıvermenin ne sana faydası var. Ne de bir

mana içerir. Ancak boş laf etmiş oluruz. Onlar yolun üstünde, **GÖRMEYİ BİLEN**, gören kendi görüver sin bakalım. «**GÖRMEYİ BİLEMİYEN** görmez.» **GÖZ** de kendi başına görecektir değil. **Bu** yolda gözü âmâ, olan **GÖRÜR**, gözü açık olan **ÂMÂ** kalır.

Taptuk Emre aniden «**Lailahillallah Lailahe illallah, Lailahe illallah** » zikrini çekmeye başlar. Yunus' a gösterir.Yunus 'da tekrarlar.Taptuk «Dilinde ki ESMA hayatında MÜSEMMA (**karakterinle uyuşsun**) olsun inşallah , bakalım der.

De bakalım Yunus ! O'nu da de ! Yunus «Yeni bir vazife buyursanız ŞEYHİM « der ! Tapduk «Zikrini dilinden düşürme !Hele bir düşünelim,Münasip bir VAZİFE yöneltelim sana» der ve Yunus Emre'ye çıkabilirsin der.Yunus odasına varır. **Lailaheillallah**

zikrini söylemeye başlar. Müritler yemek yemekte dirler, AYNALI da onların içinde kaşıkla yemek yerken sağa sola dökme dökme yer.Buna MOLLA KASIM çok fena bozulur.Aynalı'dan iğrenir. Aynalı'ının sofradan kalkıp başka bir yerde yemesini söy ler. Ali TAYGUN adlı mürit onu alır başka tarafta

yemek yedirmeye götürür ama, o yemek kabını
alıp tekrar sofraya gelir. Molla Kasım gene ileri
geri konuşmaya başlayınca Yunus Emre « HALK
İÇİNDE DELİDİR, ERENLER İÇİNDE VELİDİR

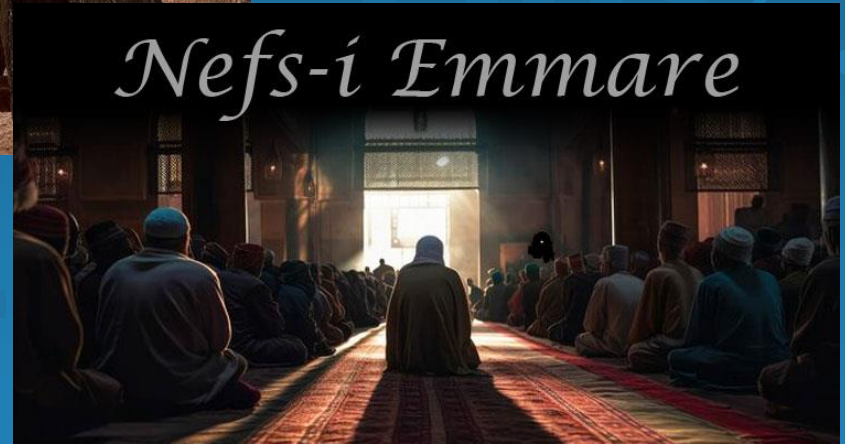
AYNALI « der. Molla Kasım «Biz Süleyman Pey
gamber değiliz, Elimizde mühür yoktur.Şu DELİ
DİR, bu VELİDİR demeye» İyi o vakit «Afiyet ola
» deyip sofrayı terkeder. Müritler bu işe üzürlüler
ama yapacak bişi yoktur.Yunus ile Molla Kasım bir
çok konuda böyle karşılıklı atışırlar.

Yunus Emre, yalnız oturan Taptuk Emre' nin odası na girer, müsaade isteyip oturur. Taptuk «Gel hele Yunus gel, ben de seni beklemekteydim» der. Biraz fikir danıştım kendime, sana uygun bir vazife geldi aklımıza, «Sen bundan sonra DERGAH'ı mı zın SAKA'lık (Su taşıma, dağıtma işi) postuna otu rasın Yunus» der

«DERGAH'ımızın **SAKA'** lık postuna oturasın Yü
nus, **KIRBAYI** alasın, her sabah çeşmeden doldura
sın, **NALLIHAN** sokakalarında fakire fukaraya, ge
lene gidene, yolcuya, Hancıya, çoluğa, Çocuğa

,eşıge, kapıya su'yu sen dağıtasın» der. Yunus da «**Şeref Duyarım Şeyhim** « der. «Bu vazifeyi bana verdiğiniz için, içim kıpır kıpır olmuştur , mutlu oldum « der. Taptuk «Zikrini de (**Lailahe illal lah**) dilinden düşürmiyesin haa !! » der

«ZİKİR, dervişin içini yakar, Yanmadan değil A
ŞIK, Tuğla bile olamazsın. Dervişin içi yanacak.
Bulgur kazanı gibi kaynayacak. Sırtında su dolu
KIRBA, kim sanır ki bu ATEŞLE o su, taşınır mı?

Bilen bilir ki, o **ATEŞ** olmadan, o su taşınmaz. Var otur **SAKA** postuna, Yüklen **KIRBA** 'nı bu gün den tezi yok.» dedi Yunus, Taptuk Emre'nin huzurundan ayrılır. **Sakalık** yapmaya başlar.

Suyunu içenler, ayağına içemedikleri suyu dökerler kızmaz, KADI görür, sınıf arkadaşıdır, suyu uzatır içmez. Hem bedava su dağıtır, hemde tüm hakaret lere göğüs gerer. Dervişlik işte böyle bişidir.

TAPTUK EMRE'NİN «DERVİŞLİK NEDİR ?» KISSASI

Taptuk, Yunus Emreye sorar «**Nasıl susamış mıdır Ahali ? Yunus**» der. Yunus sessizce konuşmadan saygıyla eğilir. **TAPTUK** «Derviş için çeşmenin suyu acı da olmaz, tatlı da olmaz. Çeşmeden akan su, çeşme den akan sudur. Suya acı yada tatlı demek, bizim **EDEBİ** mize aykırıdır. Su, **HAKİKAT**'in remzi' (**kalbe feyz yolu ile inen gizli mana**) dir.

Her ikisini de senin doldurman icabeder.Çeşmenin yanına bardağını doldurmadan kor isen,bin yıl da o bardak orda dursa, dolar mı? **SEN GÖNLÜNÜ HİLKAT (Yaradılış) ŞEHALESİNİN ALTINA TUTMAZ İSEN, DOLAR MI?** Kimden akar bu

hakikat Şelalesi, !!! **ARA BUL BİR MÜRŞİDİ KAMİL** ! Biz ne bilelim? Madem söz açıldı ! Size **HA KİKATTE** varlığın su ile alakası nedir? Onu anlatı vereyim? Su varlığın madde alemindeki **İLK** ve en **kesif (yoğun)** tecellisidir. Su'yun üzerinde **ATEŞ**, Ateşin üzerinde **HAVA** vardır. Hava ve Ateşin varlığı

ğı belirgin değildir. Belirgin olan ilk varlık SU
'dur. Bu sebeptendir ki, SU, **HAKİKAT**'in remzidir.
(**timsalidir, simgesidir**). Su değişik kaplara girse,
değişik yollara sapsa da, değişik renklere boyansa
da, önemli değildir. Farzet ki, **Yunus**'un meşin

KIRBA'sında, Farzet ki Bağdat saraylarında bir altın **KASE**'de , suya kabı ile hüküm vermek, Deriş'in **TEVHİD** yolcusunun **Edebine** aykırıdır. Bunlar esastandır. **HAK**'tan başka bir nesne olmadığına iman eden, **SU**ya inanır. Acı suya ,tatlı suya değil.

İyi kötü, acı tatlı, güzel çirkin, diye hükümler vermek, ABES 'tir. Bu **HAK**'kın birliğine aykırıdır. Derviş olan **DİL**'e almaz. **DERVİŞ, DERVİŞ** deyi verip dururuz. Hele bir bunu anlat sen.nasıl bi şeymiş bu DERVİŞLİK dedikleri , Bak DER VİZ, Fars'ça da **DER**kapı, **VİZ** gezen tozan anlamında

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

dır. Dolaşan işte, **DERVİZ** den **DERVİŞ** ,Haaa o lügat taki manası, ben size hayattaki manasını deyi vereyim. Bir **KAMİL MÜRŞİDE** biadı'nı veren ve yola çıkan **SEYRİ-SULUK**'a başlayan kişi, Pe ki bu işin temeli, nereye vara ! Nereye dayana !

! Öyle ya nedir bu DERVİŞ ! DERVİŞ dedikleri, HIRKA ile TAC olmasa gerek, öyle olsa idi, Pazar giderlerdi, Dergahta satılan ne ola ki? O'nu da deyinvereyim madem size ! Bunlar da öyle her yer de anlatıverilmez. İşin ASLI şu!

«Hz Peygamber, bir söz'ünde derki, **BEN FAKR'**
IMLA ÖĞÜNÜRÜM.Burdaki fakr; ne ola ki? Bil
diğimiz fakr, yok, yokluk, fakirlik demektir.Der ki
Peygamber, **BEN YOK'LUĞUMLA ÖVÜNÜRÜM.**
O halde nedir **DERVİŞ**, cevap

Peygamberden dir. **DERVİŞ**, **Fakr** ehlidir. **YOK**'luk ehlidir. **FAKR**, yokluk insanın kendi nefsinde, **müstakil** (bağımsız) bir **BEN** lik izafe etmemesi dir.[bir söz, davranış vb.yi bir şeye ya da bir kimseye, mal etmemesi] .Varlığın **HAK**'ka ait olduğunu

Bilmesidir. Şimdi Ya bu ne diyor dersiniz? İyi, iyi o zaman anlatıvereyim .PİR'imiz AHMET YESEVİ Hz.leri DERVİŞLİK için , Hz Ali 'den naklen bu yurmuştur ki, «BİR KİMSE GECE KALKIP NAMAZ KILMAZ, GÜNDÜZ HİZMET ETMEZ ŞEYHLİK İDDİASINDA BULUNURSA,

**DERVİŞ
MÜRŞİDİN
RENGİNE
BOYANMALI**

İŞİ BATIL OLUR» der. Sonra ne buyurur Hz Ye
sevi , Hz ALİ'mizden «EY DERVİŞ, BİL VE U
YANIK OL, EVVELA ŞERİAT KELİME SİNİN,
İKİNCİ OLARAK TARİKAT KELİMESİ NİN Ü
ÇÜNCÜ OLARAK MARİFET KELİMESİNİN

DÖRDÜNCÜ OLARAK HAKİKAT KELİMESİ
Nİ BİLMEK GEREK. [Örnek, Şeriat deri, tarikat et,
Marifet kemik, Hakikat iliktir.] Eğer ki bir kimse sufi
ise, ve bunları bilmiyorsa, SUFİ değildir. Biz de
ğiliz, Sözün sahibi Hz ALİ 'dir. İşte Hz ALİ' nin
ağzından DERVİŞLİK bu dur.

Pir'im YESEVİ nin ağzından DERVİŞLİK bu. Bir de işin USULÜ erkanı açaisından, o olmadan yola çıkan MENZİLE varamaz. 4 makam, 40 MERTEBE. Onlar da işin başka sır tarafları. BU YOLAŞK YOLU, Riya sahipleri bu yola gelemmez. BEN 'liği terketmeden MELAMET EHLİ (hallerini koruyan, sır'larını saklayan, Her daim HAK ile olan) olup

İyilik Yap,
Ehli Olana da
Olmayana da.
Ehline İsabet
Ederse,
Yerini Bulur.
Etmez İse, Sen Ehli
Olursun...

Muhyiddin İbn-ül Arabî Hz.

Dervişlik dedikleri, hırka ile taç değil . . .

Gönlün derviş eyleyen, hırkaya muhtaç değil..

Yunus Emre

www.derinsayfa.com

kınanmaktan korkmayan, peygamberin avlusunda yaşayan malsız, mülksüz, **ASHAB-I SUFFA** misali, yanın' ca **Derviş** olunur. Dünyadan yüz çevirme den **DERVİŞ** ' olunmaz.

TAPTUK EMRE'NİN «BÜLBÜLÜN HAKİKATİ ŞAKIMASI» KISSASI

Taptuk sohbette anlatıyor. «Herkes «güzel» der bülbü lün sesine, Sen Yunus **DERTLİ** dersin.Neden dertli aceb? Belki de dertli oluşundandır, sesinin güzelli ği ! Bülbül hayvanatın şairi'dir. HAKİKA T'i söylediğinden sesi güzeldir.

İşiten her kim olursa olsun, ister **kafir**, ister **putpe**
rest, ister **Müslüman**, ister **sürüde çoban**, ister ekin
de **rençber**, ister Taht'a Sultan ol, bilmese de hisse
der ki, bülbül HAKİKAT'i söyler.

Sesi güzeldir, her kimin bir gönlü var ise, BÜL
BÜL ona güzel gelir. Güzelliğe sebep HAKİKAT'
in sesi olmasıdır. Tıpkı bülbül misali, cümle şair
ler de, dost bahçesinin bülbülü, HAKİKATE davet
eden abes sesler değil, bize HAKKI söyleyen
bülbüller gerek.

Bölböl gibi söz ola, cismi çıkar aradan, HAKİKAT
‘şakıya, Hemi doğuya, hemi batıya, hemi kuzeye,
hemi güneye kendi SÜKÜT edip, HAKİKAT’i söy
leye !
İşte o vakit «SÖZ GÜMÜŞ İKEN , SÜKUT AL
TIN’» olur.

HAKİKAT konuşulduğunda , **BEN**'lik susar. Her devrin **ESMASI** var. Her devirde başka türlü tecelli eder **HAK**. Kimi devir (zaman) olmuş Felsefeciler, Kimi devir olmuş Kelamcılar, vesile olmuşlar. **KELAM** ile tebliğ, en hızlı imiş, amma **söz**'ün **tesiri**, asırları aşar, dillerde destan , Gönüllerde şiir olur.

Kişi çıkar aradan, HAKİKAT kalır meydanda. Bül bül sesinin sahibi mi ki? Tam tersi vaki oldu HAKİ KAT geldi, Bülbülün ağzından çıkıverdi. Bu bülbü le şeref oldu, böyle olmasaydı bülbülü kim bilirdi? kim tanırdı ? Dalda gören taş atar, geçipte dal altın

da kulak kesilip o bülbül kendisini,  AH mı dinler
?, ZAH T mı dinler? SUF  mı dinler ? Köylü m 
dinler?  ehirli mı dinler?

YUNUS EMRE'NİN «ZİKİR ESNASINDA ZİKİR HALKASINDAKİLERİN UYUMASI» KISSASI

6. BÖLÜM

Yunus bir sabah **KIRBASI** nı alıp erkenden **Nal** **lıhan** sokaklarına su dağıtmaya çıkar. herkes der gahta **YUNUS**' u sormaktadır. Sokak ta tanımadı ğı birisi **YU NUS**'a **KELİME-İ TEVHİD**'i n manası nedir ? diye sorar ?

Ardından şöyle dedi «Bu sorunun gerçek cevabı nı bulmak istersen, NALLIHAN'a git, ARTİN dir adım, Kim ki bana Kelime-i tevhid'in en tesir li manasını söylerse, MÜSLÜMAN olacağım. Amma daha rastlamadım böyle bir kişiye» dedi.

«Yok mu Nallıhan'da böyle bir müslüman?» der.
Yunus cevap vermeden bu kişinin yanından ayrılır.
Tabib'in kızı ile Taptuk'un kızı, tabib'in evin de
buluşmuşlardır. Tabib'in kızı **YUNUS**'u sorar.
«Yunus ne alemde» der. Taptuk'un kızı «**Derviş**
olmuş « dedi.

«Dervişlik fena bişey gibi konuşursun ?» der. Hani dervişler de evlenir, barklanırlar idi.Öyle değil mi? «Öyledir» Eee o vakit sorun ne? «**DERVİŞ'İN A YAĞI YOLDA , HATUNU'NUN GÖZÜ YOL DA**» derler.

Derviş olan alır başını gider.Bir mekanda duramaz.

Yunus Nallıhan çarşısında çocuklarla 9 taş oynar.

Bu esnada **AHİ** teşkilat başkanı oradan geçerken
ARTİN «Kelime-i Tevhid'» in manasını **AHİ** baş
kanı **MESUD'** a sorar.

Bilmezmissin? Diye sorar. AHI MESUD susunca
«Sen Müslüman değilmisin»? Der. O da «Müslü
manız Elhamdülillah ama ? ARTİN « Tabib Mİ
ŞEL'i bilirmisin? Tanırız elbet der AHI MESUD.
Dostumuzdur tabii ki!!

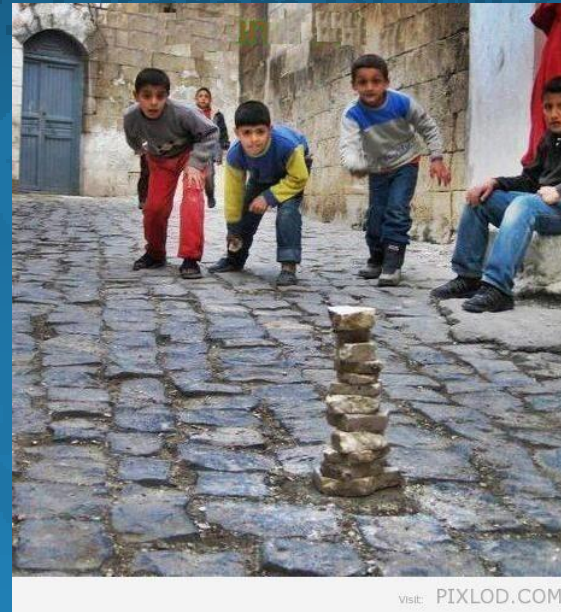

«Sivrihisar da bana demiştirler ki; «Kelime-i Tevhid’ in en gerçek manasını bana kim der ise, MÜS LÜMAN OLACAKSIN o vakit git cevabını NAL LI HAN’ da ara ! Sorarım, sorarım kimseler bilmiyor ? Ben Ermeni ARTİN’im. « Allah BİR imiş, Biz 9 mu deriz ? Nedir bu KELİME-İ TEVHİD ?

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

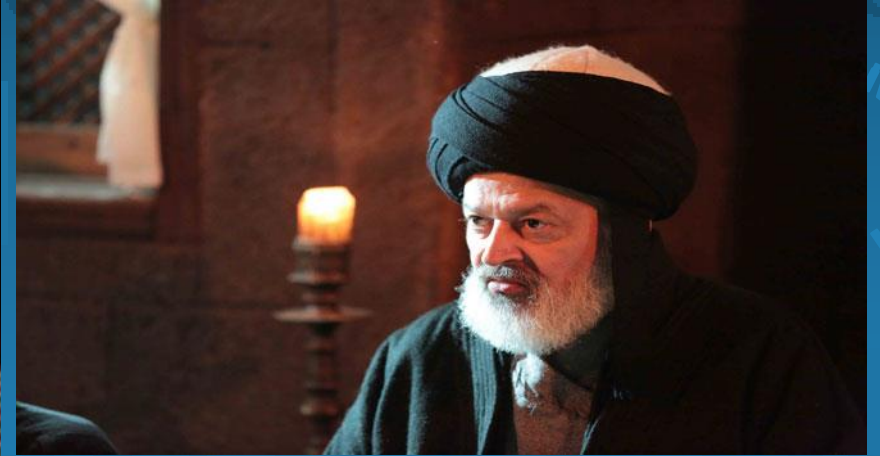

Neden getireyim ben o KELİMEYİ TEVHİDİ ?
Ahi MESUD «**TAPTUK EMRE** dergahına var o
vakit! Orda cevabını bulursun! **ARTİN** ayrılır. Do
kuz Taş oynayan **Yunus'un** yanından geçen biri
«Ya bu **KOSKOCA KADI** idi, şu hale bak şim di
çocuklarla Dokuz taş oynuyor» **der.**

Visit: PIXLOD.COM

Artin Taptuk Emrenin dergahını arar iken, TAM TAPTUK bir yerde konuşurken rastgelir, ama O'nu tanımamaktadır. O'na sorar «Taptuk Emre 'yi ararım ? O da «Ne diye ararsın O'nu?» der . «Kelime-i Tevhid'in manasını soracağım. «Tap

tuk Emre cahil, köylünün biridir. Okuma yazma sı dahi yoktur. Kelime-i Tevhid'in manasını ne bil sin » der. Var git başkasına sor. Artin « Belli siz de bir **ŞEYH** Efendisiniz İhtiyar ? Taptuk « Biz ihtiyarız, şeyhmiyiz? değilmiyiz? Bilemeyiz.

Deyin o vakit bana « **Sivrihisar**’dan gelmişim. Her keslere sordum. En son **Tapduk Emre** dergahına var» dedi birisi, **Tapduk** «İyi var git o vakit !» Ner dedir bilmem ki Canım Efendim?

Yabancıyım, Sivrihisarlı garip bir Ermeni uşakıyım.
Tapduk da O na « Emrem Sultan köyü diye kime
sorsan sana söylerler mevkisini « dedi. ARTİN ay
rıldı. Tapduk da eve doğru yöneldi.

Taptuk Sohbeti başlayacaktır.Başlar.

«Şeyh dediğin aslan **post**'a, Padişah dediğin Altın **Taht**'a. İster tabi, adamın canı, Üç gün posta oturan üçüncü gün ister ki kendi **ŞERİAT**'ını kursun. Be şinci gün ister ki **HERKES KENDİSİNE KUL KÖLE** olsun Şeriatına teslim ola. Öyledir bu post

İşleri, TAHT işleri, bilmeyiz. İstersen altın post'a, istersen İnci post'a otur. Baykuş Baykuş'tur. Post kurtarsaydı, herkes post'una biner, uçar gider idi. Bu yol öyle deyiverdikleri gibi değil. Orası TEKKE değildir? Orda kıskançlığın ne işi var?

İş öyle noktaya varır ki; Orası **TEKKE** değil mi?
Orada insanın ne işi var ? Nerde **Erenler**? El kuşu
da var, Gül kuşu da var? **BAYKUŞ** da var.
Görüntüsü hoş, söz'leri hoş, amma **İrfan** (kültür,

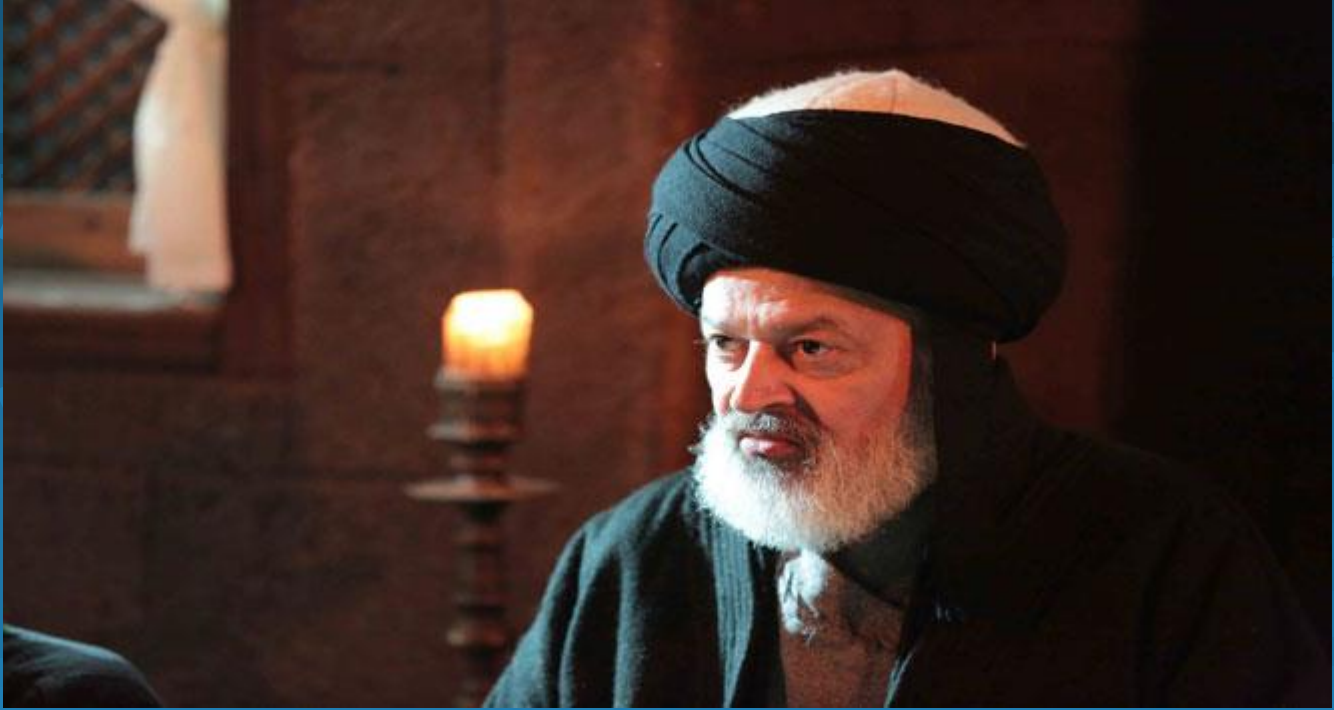
bilgi) hırsız, velhasıl kelimeler, dışı HOŞ, içi BOŞ. El kuşu elden ele, Gül kuşu Gülden güle, Baykuş gerek viranelerde, nedir VİRANE ? Duvarları yıkık dökük olan, Uğursuz mahlukların yaşadığı yerler. Duvar dediğin kerpiç ten örülür. Kerpiç dediğin

de toprak ile su' dandır. Hava ile güneş (Ateş) ile yapılır. İnsan da Kerpiç misali, bu 4 unsurdan meydana gelir. O vakit DERVİŞ'lik, bu 4 taneyi, terbiye etmek, zararsız hale getirmek yolu 'dur. Ne olur bunlar? Terbiye olduğunda, FITRAT KEMAL'e

ulaşır. Duvarı tamam olur, **BÜTÜN** olur. Kim ne kadar **YANAR** ise, o kadar **TAMAM** olur. Yanma dan **KERPİÇ** dahi olunmaz iken **İNSAN** olunur mu? Ne buyurur **KEHF** suresinde **YARADAN**

«Böylece ikisi yola koyuldu, Bir kasabaya gelip, **YEMEK** istediler. Kasaba halkı onları ağırlamadı. Yemeleri ve içmeleri için ne bir şey, ne bir yatak verdi. **HIZIR** baktı ki, orda yıkılmaya yüz tutmuş, bir duvar var. Hemen duvarı yeniden inşa ediverdi. **Musa** O'na dedi ki, «**Eğer isteseydin. bu işin karşı**

lğı iyi para alır idi.Hızır'ın maksadı Musa'nın du
varlarını tamam etmek, **Musa**'nın zahiri bilgisini
HAKİKİ bilgiye dönüştürmek.O vakit bu **BAY**
KUŞ timsali, Bu İrfan hırsızlarının neden **BAY**
KUŞ' a benzedikleri, aşikardır. Çünkü onlar duvarı
tamam olmayan viranelerdir.kendileri eksik olduğu

halde, sana bilgi satmaya kalkar, kendisine MÜRİD arar. Kendini dinleyen halkayı saymak ile geçer ömrü, Görenler sanır ki, şu kadar falan sayıda mürid yapar ise cennetten bahçe vardır O'na, Tıpkı sanki DEVLENGEÇ kuşu, bildiğimiz şu Çaylak kuşu, ne yapar o kuş ? Gider kendinin olmayan Yere yuva

yapar. Eeee sonra yuvaya **YAVRU** lazım dır. Gider başka kuşların yuvalarını talan eder. Yavruları kaçı rıp getirir kendi yuvasına, Onları da tıpkı kendisi gibi **LEŞ** ile beslemeye çalışır.

Amma **DERVİŞLER** öyle mi? **DERVİŞ** doğan gibidir. Yüksekten uçar, **LEŞ** yemez. **Baykuş** gibi vira nelerde, **ÇAYLAK** gibi başkalarının yavrularını çalmakla, yaşamaz. kendisi de avcıdır. Amma ötekiler

gibi başkalarının avladıklarının üzerine konmaz.
LEŞ yemez. Ne de miş **PİR**'im «**Derviş bilir Der**
viş'i, Hak yoluna durmuş'u» Hıııı, o Devlengeç,
Çaylak kuşunun çalıp yuvasına taşıdıklarının için
den biri de **DOĞAN** ise, Çaylak yuvasında da doğ
sa, **DOĞAN**, **Doğan'** dır.

Yunus «**LAİLAHEİLLALLAH**» zikrini uzun süre çeker sonra canı sıkılır dışarı çıkar.Dışarıda Taptuk Emre'yi dışarıda bekler görür. «**Destur Şeyhim** « der YUNUS. Taptuk da «**Senmisin Yunus**» der. U yuyamadın mı? «**Sabahınız hayır ola Şeyhim**»

«Vakit nice olmuştur bilmem,» Taptuk «Otur hele otur» der YUNUS'a «Ezan okunur birazdan,» «Müsaade dersen size diyeceklerim vardır ŞEYHİM» der Yunus.

«De Hele» dedi Taptuk. Yunus «Hücremde zikir ile meşgul oldum, bayağı vakit geçmişti. Bir vakit KENDİ Mİ GÖRDÜM, DÜŞ desem değil, Rüya desem değil,» Taptuk «Neredeydin o'nu de hele» Yunus «Dergahtaydım, burada, zikir çekiyordum.»

Yanımda bir SAF var, ben Saf'ın en başında, dilim deki ESMA'mı zikrediyorum yine, ne kadar vakit geçmiş bilmiyorum, bir ara baktım ki yanımda saf tutanlar UYUMUŞLAR. Ben zikir çekerim, onlar uyur. Taptuk «UYURLAR İDİ DEMEK» dedi

« Sen zikir çeker idin, onlar uyurlar idi **SAF** ‘ta öyle mi?,» Yunus «**Uyurlar idi**» dedi. Taptuk «**Hele varıp uyandıralım uyuyanları**» dedi. Kalktılar, içeri girdiler. 7 kişi zikir halkasında uyuyakalmışlar.

Yunus konuşur «Ben bir rüya görmüş idim Şey him. Olup bitenler RÜYA idi.» Taptuk «Rüya'da da rüya görülür, Alem var Alem içre, Dervişin yolu, AŞK'IN YOLU, Bu yol uzun, bu yol çileli, Musa HIZIR ile, Hz Peygamber Cebrail ile çıktı. Bu yol uzundur.

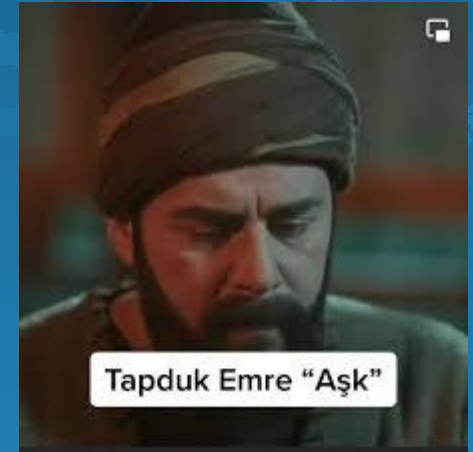

Korkulu geçitleri vardır, incedir, kılıçtan keskince dir. Hızır değilse arkadaşın, Cebrail değilse yolda şın, o vakit bir **MÜRŞİDİ KAMİL** gerektir. Nefsi terk etmek gerektir. **SABİR, ZİKİR ve TEFEK KÜR** gerektir. **A, susuz** ok emekler çekmek gerektir. Yunus bunları **BELLE**.(Aklından ıkartma)

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

Çıktığın bu yolculuk, SUFİ'nin MİRACI'dır. Talep edenin çıktığı bu yolculuk SEYR-İ SULUK halı, İlahi hükmünce , O'ndan geldik O'na döneriz. Başlangıç O'ndandır, dönüş O'na dır. Geçmişi ve geleceği birleştiren, geçmiş ve geleceği bir eden, **AYNI NOKTADA TOPLAYAN** bir yolculuktur.

Yunus bunları sana konuşuveriyorum amma, **SIR**
'dır bunlar.Sana **aşık**ar ediveririm. Sakın **AŞKSIZ**
lara demiyesin **SIRRIMIZI. BELLE** bunu Yunus
Bu yolculuk burda Dünyada yaşar iken, tamam olu
nacaktır. Ezel de(**başlangıcı olmayan**) Elest de
(**yaradılış esnasında insanlarla Allah arasında**
yapıldığı söylenen antlaşma) burdadır. Burda

21. BÖLÜM

İdrak edilecektir. EZEL bizim dilimiz, ELEST bizim yolumuzdur. Sakın bunları bir an olsun aklından çıkarma **YUNUS** !! Sana **SIR**' ları **İFŞA** ediveririz **Yunus** ! AŞKSIZ KİŞİ HAYVAN OLUR.
HAYVAN ÖĞÜT BİLİR DEĞİL,

Eeeee Uyuyanları uyandırırverelim o vakit !!!

Zikir tazeliyelim hele ! Sen artık 2.ci ESMA'ya ge
çiver. İsmi CELAL verelim sana. Yunus yanaştır he
le dizlerini dizlerime «**Kaldır başını !**» İki kaşı nın
arasını görelim ! «**Hu Hu Hu** « Kulağına eğilir
Taptuk, ve **SIR** söyler kulağına. Yunus hemen

«ALLAH ALLAH ALLAH» demeye başlar. Uyan dervişler hemen uyanırlar. Onlar da «ALLAH, ALLAH ALLAH» demeye başlarlar. Taptuk «Uyanlar uyandı» der Yunus'a. Taptuk Yunus'a «Ha di o vakit sen kalk zikrinden vazifenden geri kalma» der.

Burası NEFS-İ LEVVAME FASLI' dır. Burda AL LAH zikri çekilir. Esması ismi CELAL 'dir. Zikrin ALLAH ' tır. ALLAH zikri Vacip'tir, daima dilin de olacak ARTIK. İsmi CELALİ dilinden düşürme diğin zaman, «Allah'ın CELALİ» 'ni davet eder sin. Tahammül etmek pek güç'tür. Bu esmada fazla

Durulmaz. Vazifeni ihmal etme ! Zikrini de tabii ki. İhmal etme geçiver bu **CELAL** tarlasından, Bir son raki saftaki uyuyanları da uyandırıvelelim. Daha yolumuz çok uzun, tecrübe az, vakit dardır.

ARTİN'İN «KELİME-İ TEVHİD'İN» MANASINI BULMA KISSASI

Yunus ile ARTİN Efendi buluşurlar, Yunus O'nu Taptuk Emrenin huzuruna çıkartmak için yol arar. Dervişler Yunus'a karşı bir tavır içindedirler. Yunus bunu hisseder. Şeyh Efendi nerededir? Diye Aşçı ALİ TAYGUN'a sorar. «Huzur da olsa gerek» der.

Yunus «Akile Efendi Dervişler benden neden yüz çeviriyorlar?» der ! Sanki bir kusur işlemişim gibi bana bakıyorlar der. O da, «Ben de yeni işitmişim» der. Yunus «Nedir yeni işittiği herkesin ?» Akile Efendi de «Dedikodu» der.

Ne dedikodu ola ki PİRDAŞ der Yunus. Ne kusur işlemişiz? Der. De Hele ! O da « Benim dilim her meseleyi demeye benim dilim dönmez» der. Bağış la Yunus Efendi !!, Amma işitmesi bile zulüm dur. »Derler ki «Yunus mahremi, namahremi **tastamam** uygulamaz imişsiniz.Hane halkı ile münasebet nice

olur, bilmez imişsiniz.!!» Kim diyor bu sözleri PİR DAŞ. Ben bilmem PİRDAŞ. Yunus «Sen kimden duydun onu söyle?» MOLLA KASIM Efendiden işitmişim. Kapanması için de İKAZ almışsızdır.

Bu cevap üzerein Yunus bir hışımla ordan ayrılır. Oturan Pirdaş' ların yanına varır ve sert bir şekilde «Kim demiştir bu kem(Kötü) sözleri» diye sorar. Ali Tay gun « Nerden bilelim Yunus Efendi?» der. Yunus da «Kim söyledi ise bunları kendi arzularıdır» der.

Yunus «Kişi kendinden olanı söyler, Ne söylerse kendi için,Hele yiğt ise o kişi, çıksın karşıma,bana söylesin» !! der. «Yüzüme» der. Pirdaşlar dan biri «dedikoduyu çıkaran değil işiteniz Yunus Efendi dedi. Kimden işittin o vakit ? « MOLLA KASIM Efendiden işitmişiz» dedi.Yunus hızla ordan uzak

laştı. Molla Kasım'ın odasına daldı.» Destursuz mu
girersin mahremimize Yunus Efendi « der. O da
«Millet ar'ımıza, namusumuza laf ederken o DES
TUR nerdeydi? Der. Molla Kasım da «Yunus Efen
di, Bizim vazifemiz türeyen dedikodu'yu SEMİRT
MEK değil, onu TÜKETMEK' tir.» der.

Yunus Emre de « **Sen söyle KASIM efendi, BİZ TÜKETİRİZ,**» der. Molla Kasım «**Biz derdimizi anlatırız amma noksan mı anlatırız acaba?**» diye cevap verir. Ve devam eder.»Biz bu çirkin **DEDİ KODU** tükeniversin isteriz, köprü ede dergahı bas demeyiz . O sebepten işitmiş, Şeyhimizden ilhamla varıp dervişan'ı ikaz etmişizdir. Devam etmesin

diye. Hal böyle iken kimseyi GAMMAZLAMA yapacak değiliz. Burası MUHBİRLİK yeri değil EDEP KAPISI ! EDEP ! Bu yalnızca senin müş gülün (kusurun) değil Yunus ! Bıçak nasıl ki nesne yi keserse, bu ikaz da, bu işi keser. Kusur da gü nah da, her yerdedir. Sen müsterih ol !!

Çünkü olmayan uzar mı?

Yunus, Molla KASIM 'ın yanından çıkar, Taptuk Emre' nin olduğu yere gider . Destur ister. Taptuk Emre «Gel hele Yunus' um gel » der.

Herkesin işine koşturmuş, bu kadar sene yanlış yol da yürümüş, bitmemiş vakitte eşiğe gelende mi bitecek, Ömrümüzün bir vakti'ni birlikte geçirdik. Taptuk Emre tesbih dizmektedir. Taptuk konuşur. «Amma BİR' ledik Sonunda. Yeni'ler dizmek ister onu, Amma asıl olan TESBİH'i birlemektir.»

Otuz üç taneyi 99 taneye alır, Bir ip etrafında bir sürü dane «BİR» lenip, bir TESBİH oluşturur. Tesbih'in manası « BİR » « lemektir işte. » TEVHİD » dir. Zikri ihmal etmiyesin YUNUS .Şu an ismi CELAL 'desin. Bu zikirde BELAYA hem muhatap, hem TEŞNE (hazır, susamış, çok istekli) sin.

«ALLAH» zikrini diri tuttuğunda, İSMİ-CELAL in Cümle tecellisi ile MUHATAP olursun. Her zikir hissini artırır. İnsanı MUTEDİL (ılımlı) olana uzak eder. Öfke'de de, aşk'da da, aşırıya yöneltir. Dalga lanır durursun. Derya misali, denizi dahi dalgalandı ran CELAL' dir.

Döversin, dövölürsün, Söversin, sövölürsün, Bela dan kaçarsın, belaya koşarsın. De hadi Yunus! Bura durmak yeri değildir. Bela'ya maruz kalmak başka, belayı arayıp bulmak başka. Sen gene de de! Söyle hadi ! Yunus « Çarşıda, bir ermeni papaz kalfası, ö nüne durmuştur. Daha evvel de rastgelmişim. Bu gün de karşılaştığımda ; sizi sormuştur.

Demedin mi ne için soruyorsun Taptuk Emreyi?
Efendim size bir soru yöneltmek istiyor? Taptuk
«Sorsun hele ?» Nasıl ki sorulmak la katlanır mu
hatap, soran da işiteceği, yahut işitmeyeceği CEVA
BA katlanır.» der Taptuk ve Yunus huzurdan ayrı
lır.

Dışarıda **ARTİN** pirdaş' larla konuşmaktadırdır. Birisi sorar «şeyhimizden **KELİME-İ TEVHİD**' in mana sını işittikten sonra napacaksın?» Tam o sırada **YUNUS** oraya gelir ve «**ARTİN** Efendi, **şEYH MİZ SİZİ BEKLER**» der. Yunus ile Artin şeyhin huzuru na çıkarlar.

«Destur Şeyhim» der Yunus !! Taptuk' da «Gelsin hele gelsin» der. «**GEL BAKALIM ARTİN EFEN Dİ** » der Taptuk «Gel hele, Otur bakalım, Fakirha ne mize HOŞGELMİŞSİN.» De hele «kimsin ? Necisin? Nerden gelir ? Nereye varırsın?» Şimdi nerdesin? Artin «**Hoşgörmüşüz Şeyh Efendi ! Ben ALO POLO ARTİN İREN** !!Sivrihisar' da otururum.

Çarşmayı bilirmisiniz? Hele sen anlat hele ! Sivrihisar'da bizim yurdumuz'dur. Çarşıda **DEMİRCİ LİK** yaparım. **GREGORE Efendi** rahatsızlanınca köyde duayı yaptırıyor, Tabadya Nakliyeleri yakın zaman önce, köye **Tabib MİCHEL** Efendi gelmişti. O Evvelden benim **CEVAP** aradığım soruyu bilirdi.

beni görenler derler ki **ARTİN MECNUN**'dur. Yıllardır bunun **CEVABI** nı ararım. Hangi memleket gitsem, hangi soruyu işaret etseler sorarım. Ama **TE SİRLİ** bir **CEVAP** alamam. Taptuk der ki « Ulu Alimlerin veremediği **CEVABI** bizden nasıl istersin? Artin «Ben ararım Şeyh Efendi!! Senin cevabın da tesir etmez ise, VARIR BİR AHİR (**sonraki**) KİŞİ

YE sorarım dersin. Doğru dersin. Tapduk başlar ko
nuşmaya «Soru AKLIN ZEKAT' ıdır. Zekat da FA
KİR'e verilir. Sor hele soruyu? Belki bir AYDIN
LIK ERER de, Şu KIT aklımıza, bir CEVAP bulu
ruz.» KELİ ME-TEVHİD'in MANASI NEDİR ?
Diyerek soruyu sorar ARTİN.

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.

Ne demek olur bu «**LAİLAHEİLLALAH**»? Tap
tuk, **Artin**'i sessizce yanına iyice yaklaşması için
işaret eder. **KULAĞINA BİŞEYLER** fısıldar. AR
TİN ağlayarak yere **SECDE** eder. **Taptuk**, **Artin**'in
başını okşayarak sever. **ARTİN** doğrulur ve «**BUL**
DUM EFENDİM» der.

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

«BULDUM NİHAYET ! YOL BURASIYMIŞ
GÖNLÜME TESİR EDEN BÖYLE BİR CEVAP
NE İŞİTMIŞİM NE GÖRMÜŞÜM EFENDİM.»

Taptuk «İşittirene ,Gördürene ŞÜKRET o vakit !!
Artin Efendi !» der. «Zaman olur ki, En hayırlı işe,

En hayırsızı vesile eder. Eğer ki ister isen», der.
En tesirli Cevabı vermiş idi duyduğumda, İSTE
RİM der ARTİN. Tapduk «Buyur O vakit KELİ
ME-İ ŞEHADET Müslüman'ın NİŞANESİ dir.
Dediğimi tekrar edesin. «EŞHEDÜ ENLÂİLAHE
İLLALLAH, EŞHEDÜ ENLÂİLAHE İLLALLAH
» der ve Taptuğun huzurundan çıkarlar.

Dışarıda PİR' daşlar ARTİN' i kutlarlar, «Aramıza hoşgelmişsin» derler. Birisi, ARTİN'e sorar. ŞEYH ne demiştir de En tesirli cevabı buldun, Şeyh kulağına ne demiştir? merak ediyoruz « derler. Her kes ARTİN'in diyeceği cevabı merakla beklerken AR TİN Şeyh'in kendi kulağına «ÖLÜM VAR» dediğini söyler.

Bu konuların hazırlanmasında **Google** daki ma kalelerden, **Youtube** daki videolardan özellikle **YUNUS EMRE (Aşkın Yolculuğu)** adlı filmin den daha pek çok yararlandım. Arkadaşlarımlın hepsi haklarını helal etsinler.neticede ben bunu **ALLAH RIZA** sı için yaptım. İnsanlar okusun, imanları artsın istedim. Eminim Onlarda aynı amaç için onları yaptılar, eksik gediğimiz için affola, lütfen hiçbir kasıt aramayınız

Ey güzel arkadaşım !!!

ALLAH idrakini açsın

Sana **ALLAH ve PEYGAMBER SEVGİSİ**
nasip etsin

SABIRLA OKUMA-NEZAKETİNİZ
DOLAYISIYLA

TEŞEKKÜR EDERİZ

Doç.Dr. İrfan Al-Tajerem Demircioğlu

Doç.Dr. İrfan Al-Tajerem Demircioğlu

